

In het derde deel schildert de schrijver den levensmoed, de ontembare trots en de eindelooze moeder-opoffering van de eerst zoo kinderlijke en weinig op den voorgrond tredende Karlien. Haar hard leven van ontberen, als arbeidster op een Antwerpsche vlasbrakerij, een ontberen van alles wat een vrouw dierbaar is — doet haar in haar volle waarde naar voren treden.

Wilfrida, die een jaar lang geleefd heeft voor haar smart om het heengaan van Domitiaan, komt door haar innige vereeniging met den doode tot het besef, dat haar een nieuwe plicht wacht, een laatste opdracht van den geliefde. Lang strijdt zij tegen dezen gedachtendrang.

„Wie niet alles geeft, geeft niets.”

Kwam deze onafwijsbare gedachte van haarzelf, van den ondergrond van haar bewustzijn, — of wel van den doode?

En wat had ik dan kunnen doen? „— kreet de vrouw, het wezen van vleesch en bloed in haar. Ik heb alles vergeven, alles opgeofferd!..... Er was niets meer, wat ik had kunnen doen. Ik ben geen heilige, ten slotte. Er kon niet van mij geëischt worden, dat ik me nog meer kruisig! Ik sta niet schuldig! Ik heb alles aanvaard!”

— Alles? —

Haar strijd over dit „alles” wordt in het boek uitgebeeld als een lofdicht op de ware vrouwelijkheid, dat als climax beschrijft de ontmoeting van deze beide vrouwen in haar zoo geheel verschillende, maar even waarachtige liefde voor den doode.

Behalve dit gegeven vol menselijkheid — van menschenzwakheid en menschenmoed — beschrijft Maxence van der Meersch met een kunstenaarspen het land van Vlaanderen, met zijn Koningin — het sterke, levende Antwerpen. Als zoovele scherpe foto's zien wij de lieflijkheid van ons Walcheren, gedetailleerd in schetsen van Middelburg met zijn grijze, waardige Abdij van het in zijn gordel van geboomte droomend Domburg; in het oude Veere met zijn monumentale kerk, en zijn als-trouwe-wachter-aan 't water, eeuwenoude Kampveersche toren. En de beelden in onzen

**Wordt lid van onze
Leesbibliotheek.**

geest worden meesterlijk verhelderd door het prachtige werk van Anton Pieck, door zijn unieke houtsneden, die alleen al, het bezitten overwaard zijn.

L. J. A. M. Berkhout-
Willemse.

Twaalf prenteboeken van Rie Cramer.

Januari, Februari — en zo voor elke maand een prenteboek.

Uitgave G. B. van Goor Zonnen's U. Mij. den Haag.

In gecartonneerde band f 1.25 per stuk.

Rie Cramer — de onvermoeide. Haar liefde tot de kinderen, haar begrip van kinderen laat haar steeds nieuwe kunstwerken scheppen, alle kostelijke geschenken voor de jeugd.

Deze twaalf prenteboeken hebben een royaal formaat. Ze tellen zestien bladzijden; prenten en versjes.

Rie Cramers speelse geest schiep weer de darstelste, ook heel lieve en zoetvloeiende versjes voor de kleuters, aanpassend bij haar heerlijke tekeningen. Elk boek bevat vier grote, gekleurde platen. En dan nog tal van grote en kleine platen in zwart, rood, wit.

Elk boek verbeeldt een maand van het jaar. Rie Cramer zal wel tot dit nieuwe werk, verrassing voor Uw kleuters van 4-7 jaar en voor U zelf, gekomen zijn door het succes van haar kleine prenteboekjes: Lente, Zomer, Herfst, Winter, welke serie reeds een vierde druk mocht beleven. Laat ik enkele der liefelijkste boeken nader bespreken. Die een beeld geven van den schoonsten tijd van het jaar: Mei; Juni.

De band van Mei heeft een allerliefst plaatje: een meisje met een echt schaapje en een speelschaap. Op een der grote platen bekoort ons de beeltenis van een jongetje in een idyllisch landschap:

Lente is opeens gekomen!
 Zo maar, midden in de nacht! —
 En een kleine, kleine jongen
 Loopt nu zo maar, zonder jas.
 In de blijde zon te zingen
 Met zijn handjes vol seringén!
 Juni geeft zo goed de daverende schoonheid der
 natuur weer:
 „Met Juni komt aan alle kant
 De blijde zomer weer in 't land.”
 En dan dat plaatje van het jongetje, dat de tuin-
 man mag helpen in de weelderige tuin — En
 het vlotte vers er bij:

Kees leert me de (bloemen) namen, een voor
 een —

Hij zegt, je moet zorgen, dat je die kent —
 Als je tuinman bent.

Hollandse Grootmama's, wat een boeken om aan
 Uw kleinkinderen in Indië toe te sturen! Mamaa-
 tjes in Indië, wat een boeken om er samen met
 Uw kinderen van te genieten en hun het begrip
 „Holland” bij te brengen, of het levendig te
 houden.

S. Lugten—Reys.

Nuttige wenken.

Wanneer U een nieuwen tegelvloer hebt, krijgt
 U heel mooie resultaten door den vloer in te wrij-
 ven met geraspte klapper. Ook bij een ouden
 vloer is dat te probeeren, doch het zal dan langer
 duren. Ook een weinig petroleum in het dweil-
 water kan helpen. De bruine vlekken moeten eerst
 voor zoover mogelijk weggeschuurd worden met
 puimsteen en verder — als bovenvermeld — glan-
 zend gewreven worden. Deze vlekken zijn echter
 zeer hardnekkig en meestal niet heelemaal weg
 te krijgen.

Roestvlekken kan men op de volgende wijze ver-
 wijderen: Men neemt in de eene hand een djerok
 nipis en in de andere hand een heet strijkijzer.
 Men laat het sap op de vlek druppelen en strijkt
 telkens de vlek droog, die zienderoogen vermin-
 dert en tenslotte geheel verdwijnt. Zelfs oude
 roestvlekken laten zich op deze wijze verwijderen.
 De eerste dagen na de behandeling is er nog een
 gele plek zichtbaar door de djerok-nipis, maar
 na flink wasschen en bleeken, verdwijnt deze
 ook geheel.

Weervlekken. Indien men het „weer” heeft in
 wit goed, kan men deze vlekken inwrijven met
 overrijpe patjeh-vruchten; daarna er nog wat
 Sunlight-zeep inwrijven, het geheel in de zon
 leggen en om de paar uur met water besprenkelen,
 om de plekken vochtig te houden.

Kaarsen-resten kan men nuttig gebruiken, door
 ze in een kommetje te doen en dit in een pan met
 kokend water te zetten, waardoor het kaarsvet
 smelt, (geen kaarsvet op open vuur smelten!)
 Hierna oude kopjes of waxine-potjes ermee vullen
 en in het midden een draadje katoen leggen; op
 deze manier heeft men dus thee- of nachtluchtjes
 gekregen.

Geprepareerde poetsdoeken. 1 theekopje vol
 zeep, opgelost in 1 liter kokend water, waardoor
 men drie theelepeltjes fijn krijt en een paar drup-
 pels ammoniak roert, geeft na een kwartiertje een
 dunne gelei. In deze massa stopt men eenige fla-
 nellen lappen, en laat ze er een nacht in staan.
 Den volgenden dag de lappen, zonder wringen,
 nat opspannen en buiten laten drogen. Na eenigen
 tijd heeft men dan prachtige doeken om metaal
 en zilver te poetsen.

Benzinekringen. Indien men vlekken uit kleeding-
 stukken verwijdert met benzine, blijft er dikwijls
 een kring achter op de stof; deze kan men weg
 krijgen door de plek eerst geheel en al te laten
 drogen en daarna boven de stoom van een ketel
 te houden.

Hebt U wel eens geprobeerd.....

— — — een doorgesneden ui met boter in te
 wrijven? Zij droogt dan niet zo gauw uit.

— — — een koffiekkan, die slechts zelden ge-
 bruikt wordt, met gebrande koffiebbonen gevuld
 te bewaren? Wanneer ge de kan weer in gebruik
 neemt zult ge nooit een onaangename smaak aan
 Uw koffie bemerken, hetgeen anders wel het
 geval zou zijn.

— — — hoe mooi de aardappelen worden, wan-
 neer ge in het kookwater een heel klein scheutje
 azijn doet?

— — — ketelsteen uit ketels te verwijderen door
 deze uit te koken met aardappelschillen?

— — — hoe lang het soms duurt eer rode bieten
 gaar worden? Laat een paar aardappelen mee-
 koken, dan zult ge verbaasd zijn hoe veel vlugger
 het gaat.

— — — hoe moeilijk het is een nieuwe kurk of
 een oude, die lang gelegen heeft in de hals van een
 fles te krijgen? Dit zal veel gemakkelijker gaan,
 als ge de kurk eerst enige tijd in warm water legt.